

- допомагати у розробці логічних та фізичних специфікацій;
- підтримувати існуючі комп'ютерні програми, вносячи необхідні зміни;
- знати різноманітні мови програмування.

Попит на IT-фахівців на ринку праці США. Серед найбільш високооплачуваних професій на ринку праці США верхню позицію в рейтингу посідають працівники медичної сфери, друге місце – фахівці фінансової, юридичної та аналітичної сфер (плата варіюється в межах \$118 000–160 000 за рік), і на третьому місці – IT-сфера, де середній рівень річної оплати праці становить \$80–90 тис.

Розглянемо перспективи розвитку сфери IT в США детальніше. За даними U.S. Bureau of Labor Statistics, галузь точних наук і IT – один з тих секторів ринку праці США, що найбільш швидко розвиваються. За три роки кількість таких робочих місць зросла на 14,5 % [4]. Американський портал Abodo назвав 10 міст країни з найбільшим числом вакансій IT. Серед них лідерські позиції займає м. СанХосе (Каліфорнія), де кількість IT-фахівців на 1000 робочих місць – 124,9, слідом за ним – м. Сан-Франциско з кількістю робочих місць 78,9 та м. Сіетл – 76,1 [4].

Розглянемо приклад вакансії IT-фахівця в компанії «Java Team Lead» (США). Середня річна зарплата може коливатись в межах від \$53,5 тис. до \$123,3 тис. Щодо функціоналу, то до фахівця висуваються такі вимоги, як знання дизайну системи та архітектури, розроблення основних прикладних модулів, виправлення помилок та написання тестів, налаштування середовища, написання сценарію. Також потрібні професійні навички щодо Java Core 1.6 або новішої версії 5; Spring (Core, Security, MVC) 3, J2EE (EJB, JMS, JTA, JPA) 2; JDBC, Hibernate 3; Servlet API, JSP, JSTL 3; JavaScript, JQuery, HTML, CSS 2; Oracle DB, SQL, PL / SQL 3 тощо.

Висновки. Дослідивши структуру ринків праці США та Канади, можна зробити висновок, що обидві країни є чудовим місцем для працевлаштування та розвитку IT-фахівців, але кожна має свої особливості. Канада – найкраща країна для виходу на глобальний ринок, а США приваблює своїм високим рівнем життя, можливістю посісти добре оплачувану посаду з перспективою для проведення наукових досліджень. IT-сфера диктує високі професійні вимоги до фахівців галузі, зокрема відповідність мовним вимогам, компетентність у написанні програм, знання міжнародних стандартів.

Джерела та література

1. Работа для IT-специалистов в 2020 году. URL: <https://zavistnik.com/trudoustrojstvo-it-specialistov-v-kanade/>
2. Работа программистом в Канаде. URL: <https://immifix.ca/blog/2019/02/02/software-developer-salaries/>
3. Найбільш затребувані професії в США в 2020 році. URL: <https://migrant.biz.ua/ssh/roboata-ssh/zatrebuvani-profesii-v-ssh.html>
4. Работа в США для айтишников: ТОП-10 лучших городов для трудоустройства. URL: <https://zagranitsa.com/emigraciya/article/5052/rabota-v-ssh-dlia-aitishnikov-top10-luchshikh-gorodov-dlia-trudoustrojstva>

Кубанов Р. – к. пед. н., доц.
Відокремлений структурний підрозділ
«Інститут інноваційної освіти
Київського національного
університету будівництва і
архітектури», м. Київ, Україна

Механізми удосконалення державної політики щодо розвитку малого та середнього підприємництва

Малий та середній бізнес є суттєвою структурною частиною ринкової економіки, елементом конкурентного ринкового механізму. Без бізнесу економіка не може ні функціонувати, ні розвиватись. Саме малі та середні підприємства, оперативно реагуючи на зміну ринкової

кон'юнктури, надають ринковій економіці необхідної гнучкості. Крім цього, бізнес мобілізує значні фінансові та виробничі ресурси населення. В умовах глибокої розшарованості суспільства з'являється необхідність побудови такої системи державного регулювання, яка б впливала на формування сприятливих умов якісного розвитку бізнесу в Україні.

Значний науковий доробок до дослідження питань створення теоретичних засад та підвищення ефективності механізмів державного регулювання становлять праці таких українських вчених, як Л. Антонова, В. Бакуменко, Н. Бондарчук, Л. Васильєва, С. Домбровська, І. Драган, В. Ємельянов, Л. Івашова, Д. Карамішев, А. Кобець, В. Куйбіда, М. Латинін.

Метою дослідження є визначення проблем, напрямів і механізмів удосконалення державної політики щодо розвитку малого та середнього підприємництва.

Мале підприємництво – це самостійна (за рахунок власних коштів) систематична інноваційна діяльність громадян-підприємців та малих підприємств на власний ризик з метою отримання підприємницького доходу (надприбутку) [3, 36].

З погляду З. Варналій, головною функцією державної стратегії є впровадження схеми суспільної поведінки, яка сприятиме пошуку компромісу між інтересами економічних суб'єктів і пріоритетами економічної стратегії держави. Забезпечення сталої соціальної та макроекономічної динаміки потребує формування нової парадигми економічної політики, орієнтованої на всебічне стимулювання соціально-економічного розвитку на підґрунті оптимізації співвідношення відтворювальних стратегій розвитку різних рівнів. Тому необхідно зосередити увагу на подоланні слабкої дієздатності наявних у розпорядженні держави інструментів економічної політики та методології їх застосування [1, 30].

Економічні методи державного регулювання розподіляються за напрямками: бюджетна політика (державні витрати, державні закупівлі, надання внутрішніх позик державою); грошово-кредитна політика (регулювання облікової ставки, нормування резервів банку, контроль грошової маси, операції на валютному ринку); фіскальна політика (контроль та регулювання механізму оподаткування доходів юридичних та фізичних осіб); соціальна політика (встановлення мінімального розміру заробітної плати, розміру пенсії, допомога безробітним) [3, 109–110].

Особливої уваги заслуговують, інституційні методи державного регулювання спрямовані на організацію діяльності і засновані на створенні та контролі суб'єктів і об'єктів інституційної інфраструктури. Суб'єктами є підприємства всіх форм власності та банки, а об'єктами – господарські відносини. Інституційні методи включають: створення економічних програм та проєктів; підтримка дослідницьких центрів, інститутів, бізнес-спілок; інформаційна підтримка професійних спілок, оптимальних форм їх взаємодії та взаємодопомоги; організація регулярних зустрічей з представниками суспільства та бізнесу. На нашу думку, застосування державою різних методів впливу на бізнес має свої межі. Є неприпустимими будь-які дії держави, що розривають зв'язки в ринковому механізмі. Прикладом цього може бути тотальне директивне планування.

Слід відзначити, що основними проблемами є: корупція в різних формах і проявах; надмірне регулювання підприємницької діяльності і відсутність ефективної дерегуляції; відсутність доступу малого та середнього підприємництва до фінансових ресурсів; неефективність судового захисту; складне адміністрування податків; низький рівень культури підприємництва; незначна роль бізнесоб'єднань; монополізація ринків і домінування великого бізнесу. Крім того, багато експертів вказували на загальні економічні проблеми України (зокрема пов'язані з веденням АТО, зниженням купівельної спроможності громадян, макроекономічною нестабільністю, курсовими коливаннями гривні), що істотно гальмують розвиток малого та середнього підприємництва, але не є специфічними лише для цього сектору економіки [2, 27].

Зауважимо, що стан малого підприємництва в Україні майже повністю залежить від держави та публічного управління. З одного боку, держава регулює відносини між підприємцями та визначає місце малого бізнесу в системі економічних відносин, а з іншого, кризовий стан кредитно-грошової системи країни, недосконала система оподаткування та перманентні зміни у Податковому кодексі, несприятливий інвестиційний клімат, непрозорість влади на місцевому рівні, складна та непослідовна система державної реєстрації підприємців не сприяють подальшому становленню та розвитку малого підприємництва.

Підсумовуючи вищезазначене, на нашу думку, в системі державного регулювання малого та середнього бізнесу зазначені методи необхідно реалізувати в напрямках: розширення повноважень органів місцевого самоврядування, а саме проведення поетапного переходу на вирішення задач малого та середнього підприємництва окремо в кожній територіальній громаді; застосування диференційованого характеру заходів підтримки суб'єктів малого та середнього підприємництва, що відповідає потребам підприємця на різних стадіях його розвитку, а саме розробка заходів для потенційних підприємців, для початківців і перегляд реалізованих заходів підтримки підприємництва з метою прив'язки до стадій розвитку суб'єкта підприємництва; оцінки ефективності реалізації заходів державної підтримки бізнесу, а також прогнозу впливу їх реалізації на динаміку основних показників розвитку. Крім цього, державне регулювання слід удосконалювати за допомогою надання наступних розширених можливостей великим підприємствам за допомогою правових, організаційних та економічних методів: просування на ринок послуг і продукції великих корпорацій шляхом передачі малим та середнім підприємствам відповідних технологій і прав на виробництво послуг під торговою маркою підприємства (франчайзинг); розміщення великими підприємствами на малих та середніх замовлень з виробництва комплектуючих і запасних частин, виконання робіт та послуг (субконтрактація); створення на земельних ділянках і невикористовуваних виробничих ділянках великих підприємств індустріальних парків, технопарків для представників бізнесу; створення промислової інфраструктури, промислових сервісних центрів; створення великими компаніями малих та середніх підприємств для реалізації конкретних ризикових високоефективних інноваційних проектів (венчурне фінансування); створення груп взаємопов'язаних географічно сусідніх виробничих компаній в системі підприємництва, постачальників обладнання, комплектуючих, спеціалізованих виробничих послуг, інфраструктури, взаємодоповнюючих і підсилюючих конкурентні переваги один одного (промислові кластери).

Отже, в Україні, незважаючи на задекларовану підтримку малого підприємництва з боку держави, вплив останньої на процес його становлення явно недостатній, зокрема недостатньо врегульованими залишаються питання вдосконалення механізмів реалізації державної політики у сфері малого підприємництва. Нажаль, на даний момент, в нашій країні умови для відкриття та ведення підприємницької діяльності, є малосприятливими. Нестабільна політична ситуація, висока вартість регулювання та корупція, являються основними перепонами на шляху функціонування та розвитку малого та середнього підприємництва. Для покращення ситуації, український уряд повинен впровадити реформи, орієнтовані на бізнес: обмежити регуляції, переглянути податкові процедури, а також вжити заходів для боротьби з корупцією і політичною нестабільністю. Слід також зазначити та звернути особливу увагу, що процеси реформації галузі малого та середнього підприємництва повинні проводитись при узгодженні, або консультації з представниками цих галузей.

Джерела та література

1. Варналій З. С. Основи підприємництва: навч. посіб. Київ: Знання-Прес, 2006. 350 с.
2. Скопенко Б. С., Кругла Н. М. Удосконалення державної політики щодо малого та середнього підприємництва. *Вісник Черкаського університету. Економічні науки*. 2018. № 1. С. 25–30.
3. Камаев В. Д. Экономическая теория: учеб. для вузов. Москва: ВЛАДОС, 2003. 639 с.

Купина В. – студентка
Науковий керівник: к. е. н., доц.
О. Замора
ВП НУБіП України «Бережанський
агротехнічний інститут»,
м. Бережани, Україна

Ефективність виробництва продукції овочівництва

Овочівництво є специфічною галуззю, яка має такі особливості: овочі вирощуються у відкритому і закритому ґрунті; для овочівництва характерним є сезонний характер вироб-